

Budapest felszabadulásának 35. évfordulóján Koszorúzási ünnepségek a fővárosban

Budapest felszabadulásának 35. évfordulója alkalmából szerda délelőtti koszorúzási ünnepség volt a gellérthegy-i felszabadulási emlékműnél.

A magyar zászlóval és a nemzetközi munkásmozgalmal vörös zászlajával díszített emlékmű talapzata előtt a fegyveres erők tagjai álltak díszőrséget. A magyar és a szovjet himnusz hangjai után a szovjet hősök emlékművére a hála, a kegyelet és a megemlékezés koszorúját elsőként a budapesti pártbizottság nevében Méhes Lajos, az MSZMP KB tagja, a budapesti pártbizottság első titkára és Somogyi Sándor, a pártbizottság titkára helyezte el. A fővárosi tanács nevében Szépvölgyi Zoltán tanácselnök, Csehik Ferencné elnökhelyettes és Bornemisza Sándor, a tanács pártbizottságának első titkára koszorúzott.

A Szovjetunió magyarországi nagykövetsége nevében Vlagyimir Pavlov nagykövet, Valerij Muszcatov követtanácsos és Anatolij Popov vezérőrnagy, katonai és légügyi attasé, az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet déli hadseregszerepport katonai tanácsa nevében Vlagyimir Szivenko vezérőrnagy, Fjodor Iscsenko altábornagy, Vladlen Koleszov altábornagy, Valentijn Boriszkin ezredes és Nyikolaj Borzenkov ezredes, Leo-

nyid Boriszov titkár vezetésével a moszkvai pártbizottság küldöttsége helyezett el koszorút.

A budapesti fegyveres erők és testületek nevében Vincze Lukács rendőr vezérőrnagy, Budapest főkapitánya, Cseszák Sándor, a munkásőrség budapesti parancsnokhelyettese és Sipos Károly alezredes, a budapesti helyőrség parancsnokhelyettese; a Hazafias Népfőnt budapesti bizottsága képviselőjében Trautmann Rezső elnök és Bostai Károlyné titkár; a szakszervezetek budapesti tanácsa részéről Mekis József elnök és Martos Istvánné vezető titkár; a KISZ budapesti bizottsága nevében Hátori Csaba első titkár és Szabó Klára titkár; az MHSZ budapesti vezetősége nevében Kacsó Ferenc titkár és Szabó András titkárhelyettes; a fővárosi felszabadításában részt vett harcok nevében Krupicz Ferenc, Padányi Mihály és Sárközi Sándor koszorúzott.

Ezután Budapest dolgozóinak és ifjúságának küldöttei helyezték el a nála és a kegyelet virágait.

A megemlékezés az Internacionálé hangjaival ért véget.

Budapest felszabadulásának 35. évfordulóján kegyelettel emlékeztek meg a budai önkéntes ezred katonái-

ról, akik fegyvert ragadtak, hogy a szovjet nadsereg oldalán részt vegyenek hazánk felszabadításában. A Hazafias Népfőnt I. kerületi bizottsága és a budai önkéntes ezred bajtársainak emlékbizottsága szerdán koszorúzási ünnepséget rendezett a Vérmezőn levő emlékműnél. Elhelyezték a megemlékezés virágait a HNF I. kerületi bizottságának, a budai önkéntes ezred emlékbizottságának, az I. kerületi KISZ-bizottságának és a Magyar Honvédelmi Szövetség I. kerületi szervezetének képviselői.

Ugyancsak koszorúzási ünnepséget rendeztek a Déli pályaudvarnál levő emléktáblánál is.

Budapest felszabadulásának 35. évfordulója alkalmából szerda délelőtti Szépvölgyi Zoltán, a fővárosi tanács elnöke fogadást adott a városházán. Részt vettek a fogadáson a budapesti párt-, állami, társadalmi és tömegszervezetek, valamint a budapesti fegyveres erők és testületek képviselői, továbbá Vlagyimir Pavlov nagykövettel az élen a budapesti szovjet nagykövetség munkatársai, a moszkvai pártbizottság küldöttségének tagjai, az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet déli hadseregszerepport katonai tanácsának képviselői. (MTI)

Tájékozottság a külpiaci árapokról

Nem szokatlan, rendkívüli eseménye a magyar gazdasági életnek az árreform, az árrendezés. Tulajdonképpen minden évtizedre jutott belőle legalább egy. Mert a stabilizációhoz is új árrendszer kapcsolódott, ezt követően 1952-ben, majd 1958-ban is jelentősen módosultak a termelői árak, árreformot hajtottunk végre 1968-ban, s az idei esztendőben ugyancsak új árrendszer lépett életbe.

Am ez a mostani általános termelői árrendezés csak időrendi sorrendben kapcsolódik a korábbiakhoz, azóktól alapvetően különbözik. Legfőképpen abban, hogy az említett időpontokban valamilyen árelv alapján újjáformáltuk az árakat, amelyek azután vagy változatlanul, vagy kisebb kiigazításokkal érvényesültek a soron következő újabb rendezés, árreform végrehajtásáig. Kétségtelen, hogy ezúttal is — 1980. január eleji dátummal — sor került új árak megállapítására, de ezzel, az úgynevezett induló árak kialakításával a termelői árak korszerűsítése még nem fejeződött be, csak elkezdődött.

Az év első napján ugyanis nemcsak új árak, hanem új árképzési elvek is életbe léptek. Mostantól kezdve a termelés igen széles szférájában a termelői áraknak a mindenkori külkereskedelmi árakhoz kell igazodniuk, azok bármilyen irányú mozgását záros határidőn belül követniük kell. Ebben az új árrendszerben az energia- és az anyag költsége, belföldi ára a beszerzési árhoz, általában a tőkés piaci importárhoz, a feldolgozóipar termékeinek belföldi ára pedig a szabad devizás export ár- és nyereségszintjéhez igazodik. Lényeges körülmény az is, hogy a külpiaci beszerzési árakhoz igazodó — az úgynevezett importárkövető — termékek többsége szabadárú lett, a hatósági árforma csak ritka kivétel.

A külpiaci, a külkereskedelmi árakhoz igazodó árképzésből szükségszerűen következik, hogy minden vállalatnak tájékozottnak kell lennie az általa felhasznált, vagy exportra gyártott termékek világpiaci áralakulásáról. A külpiaci értékesítési és beszerzési árak ismerete, figyelemmel kísérése mindaddig a külkereskedelmi szakvállalatok dolga, feladata volt; az érvénybe léptetett új árrendszer következtében most már minden magyar vállalatnak természetes igénye, joga és szükséglete, hogy folyamatosan, részletes, rendszerezett

és értékelhető árinformációkat kapjon a külkereskedelmi vállalatoktól.

S mi van akkor — kérdezzhetjük — ha a termelő és felhasználó vállalatok megismerik a világpiaci árakat, példának okáért tudják, hogy bizonyos anyagok, félkész termékek ára emelkedik, s annak hatása rövidesen „begyűrűzik”. A világpiaci ártendenciák ismerete, előrelátása fontos. Csak hogy a külpiaci árakhoz való folyamatos igazodásnak nem az az elsődleges célja, hogy az ártendenciákat „begyűrűtse”, hanem az, hogy a vállalatokat azok figyelembevételére, pozitív jellegű alkalmazkodásra kényszerítse.

Az éremnek — a külkereskedelmi, a világpiaci árapokról való tájékozottnak — másik oldala: a vállalatok nyereség- és termelői árszintjét alapvetően tőkés piaci exportjuk árszintje, nyereségványa határozza meg. Nyilvánvaló, hogy a termelés és az összes — export plusz belső piaci — értékesítés nyeresége csak az export gazdaságosságának, árszintjének emelésével gyarapítható. A szándék és az óhaj ehhez édeskeves. Az exportáló vállalatoknak nemcsak saját termékeik piacoként is eltérő értékesítési árait, hanem a versenytársak exportárait is ismerniük kell, időről időre elemezniük kell az eltérések okait — fuvarköltségek, nem kielégítő műszaki színvonal, gyenge szervizszolgáltatás, hosszú szállítási határidő stb. — hogy azután cselekvéssel érjenek el kedvezőbb árat.

Lehetséges, hogy gondolatmenetünk nem érzékeltette kellően azt, amit befejezésül újlag hangsúlyozunk: a világpiaci árak hatása — általában egy-két esztendő késéssel — a korábbi árrendszer termelői áraiban is kifejeződik. A „begyűrűzésről” az esetek többségében a központi gazdaságirányítás döntött, viselve annak pénzügyi konzekvenciáit. Az új termelői árrendszer — az import- és exportárak követése révén — az ár-megállapítás és az árképzés jogkörét a termelés széles szférájában a vállalatokra ruházta át. De nemcsak a jogkört, a pénzügyi következményeket is. Mindkettőhöz kapcsolódni kell a külpiaci, a világpiaci árapokról való — jelképesen — naprakész és folyamatos tájékozottnak, amely orientálhatja a külpiaci beszerzést, a rugalmas alkalmazkodást és a külpiaci értékesítést.

Garamvölgyi István

Munkásvédelem — Üdültetés

A lakosságnak nyújtott pénzbeni és természetbeni társadalmi juttatások értéke az idén már megközelíti a 150 milliárd forintot, amelyhez egyebek között nyugdíj, táppénz, családi pótlék, illetve egészségügyi, szociális ellátás, oktatás, kulturális, sportlehetőségek és üdültetés formájában jutnak a társadalom különböző rétegei. Vagyis jövedelmének csaknem 32 százalékát társadalmi juttatásként kapja a lakosság, ennek túlnyomó részét az állami, körülbelül egytizedét pedig a vállalati forrásokból.

A mostani ötéves tervidőszak kezdete, vagyis 1976 óta a vállalati egészségügyi, szociális és kulturális fejlesztési feladatok is szervesen beépülnek a vállalati középtávú tervekbe, ezek végrehajtása ugyanúgy kötelező, mint bármely más vállalati programé, s a vállalat vezetője minden évben az üzemi demokrácia fórumain köteles beszámolni arról, hogy a szociális tervek időarányos részét teljesítették-e, az esetleges elmaradásoknak mi az oka, mit tesznek az akadályok elhárítására. A szociális tervek végrehajtásának elmúlt négyévi tapasztalatai kedvezőek. A jóléti és kulturális alapból, amely évente rendszeresen növekszik — az idén 36 százalékkal magasabb, mint 1976-ban — jelentősen bővítettek, korszerűsítettek gyermekintézményeket, vállalati szociális, kulturális, sportlétesítményeket, hozzájárulnak az üzemi étkeztetés költségeihez, a dolgozóknak üdülési lehetőségeket teremtettek és segítyezik az arra rászorultakat. Termelési költségekből tartanak fenn munkásszállókat, gondoskodnak a munkásvédelem, az üzemi egészségügy fejlesztéséről, a munkások utazásáról, s nem utolsósorban képzésükről, továbbkép-

zésükről. A vállalati juttatások teszik lehetővé, hogy olyan fontos szolgáltatáshoz, mint például az üzemi étkeztetés, a tényleges árak feleért, az üdüléshez alig 25-35 százalékaért juthatnak a dolgozók, a többi a vállalat fizeti. A fejlesztési és a részesedési alapból a dolgozók tisztezt kapnak támogatást ahhoz, hogy új otthonhoz jussanak. Az elmúlt négy évben hazánkban felépült lakások 20 százaléka a vállalatok támogatásával jött létre, több mint 30 000 gyermeket befogadó óvodát, bölcsődét tartanak fenn a vállalatok, üzemi étkeztetésben a dolgozóknak 40 százaléka vesz részt.

Mint a SZOT-ban az MTI munkatársának elmondták, a nehezebb gazdasági körülmények között is fontos követelmény, hogy gondoskodjanak a vállalatok, szövetkezetek a szociális ellátásban elért eredmények megőrzéséről, s ahol lehetőség van rá, annak továbbfejlesztéséről. A gazdaságosan dolgozó vállalatok eredményei jussanak kifejezésre a szociális ellátás magasabb színvonalában is, de a gyengébben gazdálkodóknál sem mehetnek a kedvezőtlen eredmények az alapvető szociális ellátás, vagyis a munkabiztonság, az egészséges munkakörülmények, a gyermekintézmények, vállalati szociális, kulturális, sportlétesítmények, hozzájárulnak az üzemi étkeztetés költségeihez, a dolgozóknak üdülési lehetőségeket teremtettek és segítyezik az arra rászorultakat. Termelési költségekből tartanak fenn munkásszállókat, gondoskodnak a munkásvédelem, az üzemi egészségügy fejlesztéséről, a munkások utazásáról, s nem utolsósorban képzésükről, továbbkép-

ban megjelent utasítása orientál. A dokumentum a korábbinál jóval részletesebben taglalja az üzemi egészségügyi ellátással, a csökkent munkaképességűek rehabilitációjával, a dolgozók képzésével, a vállalati szociális ellátással, a munkahelyi emberi viszonyok, az üzemi művelődés és sportolás feltételeinek megteremtésével kapcsolatos feladatokat.

Készülődés a forradalmi ifjúsági napokra

Ifjúsági szövetségünk a hagyományokhoz híven idén is megrendezi a forradalmi ifjúsági napok eseménysorozatát. Ennek keretében nemcsak a fiatalság, hanem

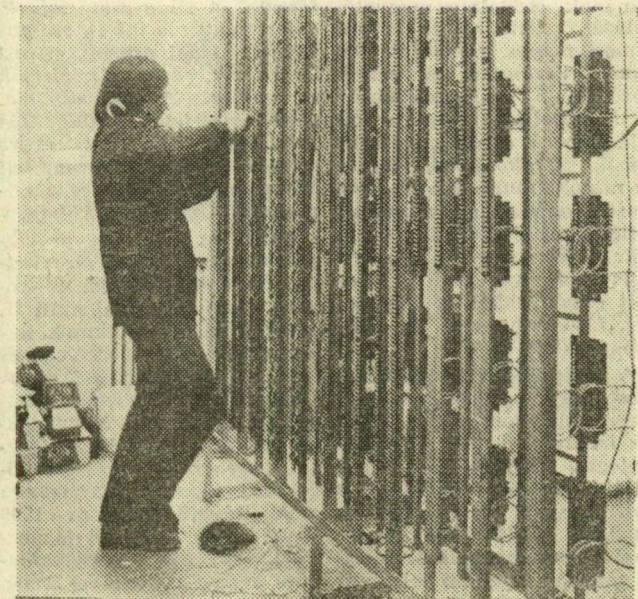
egész társadalmunk megemlékezik történelmünk kimagasló jelentőségű tavaszi évfordulójáról. A FIN-t a tömegpolitikai nevelőmunka lehetőségeit a fiatalok igényeivel összehangolva szervezik meg. Különös jelentőséget ad az idei programnak, hogy ebben az időszakban vegzi munkáját az MSZMP XII. kongresszusa és ekkor unnepejük hazánk felszabadulásának 35. évfordulóját. A tavaszi eseménysorozat célja tenát a három nemzeti évforduló megünneplése és az MSZMP XII. kongresszusa munkájának figyelemmel kísérése.

A forradalmi ifjúsági napok rendezvényei évek óta erős érzelmi és értelmi hatást gyakorolnak a KISZ-tagokra és a KISZ-en kívüli fiatalokra. A gazdag programok erősítik a fiatalokban a szocialista hazafiságot, a proletár internacionalizmust, a nép, a nemzet és a szocializmus iránti, teitelében megnyilvánuló elkötelezettséget.

Március 15-én Csongrád megye helységeiben mindentűt megemlékeznek az 1848-49-es polgári forradalom és nemzeti szabadságharc hőseiről. Az évfordulóra emlékeznek Szegeden is a Klauzál téri ifjúsági nagygyűlésen, amelyen a tanuló és dolgozó fiatalok képviselik a város ifjúságát.

Március 21-én a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 61. évfordulóján országos megemlékezést tartanak Salgótarjánban, az ünnepségen és az azt követő találkozón Csongrád megyei ifjúkommunisták és veterán pártmunkások képviselik.

Új telefonközpont

Nagy László felvétele

A DÉLÉP Boeskaí utcai régi és új irodaházában eddig egy-egy telefonközpont működött. A városból érkező hívások vételére 35 vonal áll rendelkezésre. Ez kevésnek bizonyult. Most bővíti a DÉLÉP telefonközpontja. A két régi egy új, Crossbar-rendszerrel váltják fel. A fővonalak száma ötven. Ehhez kapcsolódik a vállalat belső telefonforgalmát lebonyolító 500 mellékvonal. (Ebből eddig 100 volt.) A berendezések összeszerelését már tavaly júliusban megkezdtek a posta műszaki szakemberei. A napokban üzembe helyezték az új állomást.